

להרוות צמאון נפשות
ישראל מנהר היוצא
מעדן נחל עובע מקור
חכמה

להחיות

אור תורת רביה"ק מוהר"ן מברסלב ז"ע

והחיה נרדמים

אֲדַבְרָה

להחיות נפשות שוקקות לעבודתו יתברך שמו // ברוך לב

קשה? קל?

רביה"ק לימד (שיחות הר"ן רלב) "שעל ידי הדבור יכולים לכבש הכל ולנצח כל המלחמות - ואעפ" ש'כולין להתבודד במחשבה, אבל העיקר הוא הדבור". והוסיף (היי"מ חנו) ש'אפילו כשאין יכולין לדבר בהתבודדות רק תבת רבוננו של עולם, גם כן טוב מאוד".

פעולת הפה קלה מאד, כמעט אינה דורשת כוחות. ואעפ"כ יש מצבים שבהם קשה להפיק אפילו מילה אחת להשית. מישור מעכב וחוסם או בכל כוחו את פעולת הדיבור - והוא יודע היטב מדוע. כמדובר בשפת פרשיותינו: גלות הדיבור. פרעה, פה רע. גאולת הדיבור. פסח, פה סח. "המעלך מארץ מצרים - הרחב פיך".

רביה"ק מתייחס לקושי הרובץ על הדיבור - מ'מחמת בושה וכבודת שלו שאין לו עזות דקדושה' - וכותב ש'בדאי הוא שטות גדול' כי 'המניעה הזאת נחשבת לסתימה של קורי עכביש'.

והמשיל את הדבר לגיבור שחגר מתניו לכבוש חומה חזקה ואח"כ כשבא אל הפתח ראה קורי עכביש הסותמים את השער. 'וכי יש שטות מזה שיהיה חוזר ממלחמתו מחמת הסתימה של קורי עכביש? ... הלא הוא רוצה לכבש בדבורו מלחמה חזקה, שהוא מלחמת היצר, ועבשיו כשהוא סמוך לדבר, לכבש ולשבר חומות ולפתח שערים על ידי הדבור - ובשביל מניעה קלה מחלישות דעתו וכיוצא, ימנע חס ושלום מלדבר?'

עצה נפלאה ונוצרת

הידיעה על עוצמת כח הדיבור [שנפשות ישראל יוצאות מעולם הדיבור] מביאה לזהירות יתירה בכל מוצא פינו - וכדברי רביה"ק (שיחות הר"ן רלז) "שצריך לזהר מאד לבלי להוציא מפיו דיבור של רשעות חז' אפילו בדרך ליצנות. דהיינו שלא לומר חז' על עצמו שיהיה רשע חז', או שיעשה עברה חז', אף שאומר זאת בדרך ליצנות ואין בלבו כלל לעשות זאת - אעפ"כ זה הדיבור מוזיק לו מאד ויכול להכריחו חז' אחר לעשות זאת שהוציא מפיו, אעפ"כ שלא אמרה מלבו רק בדרך ליצנות", עכ"ל.

מידה טובה מרובה, שכאשר יהודי מוציא מפיו דיבור של צדקות, כגון שרוצה להיות כשר - אף שאומר זאת ועדיין אין בלבו כלל לעשות זאת - אעפ"כ זה הדיבור מועיל לו מאד ויכול להכריחו אחר לעשות זאת שהוציא מפיו, אעפ"כ שלא אמרה מלבו.

"שאפילו אם האדם מנח חז' במקום שהוא אפילו בשפל המדרגה מאד, אפילו במקומות המסופנים, אף על פי כן על ידי הדיבור יכול להזכיר את עצמו בהשם יתברך... והוא עצה נפלאה ונוצרת למי שרופץ באמת, לכל יאבד עולמו לגמרי חז' - אם יתחזק גם שם לדבר על כל פנים בדברים קדושים של תורה ותפלה והתבודדות, יכול להזכיר את עצמו בהשם יתברך".

רבינו הקדוש מלמדנו את העולם ואת החיים, את הנפש ואת הגוף - להשכילנו בינה כיצד הכל אמר תורה וקדושה, להראותנו איך מהכל מתנוצץ אלינו אור השית.

מאז לידתנו התרגלנו לקיומם של המון פריטי חיים ועולם, הפועלים סביבנו ללא הרף בלי שנתבונן כלל להבין את מהותם. אך כאשר זוכים לשמוע פריטים אלה כשהם יוצאים בקדושה ובטהרה מפי רביה"ק, לפתע ניתן בהם לראשונה מבט אמיתי נכון - כאילו זה עתה נברא, או בעצם אנו שנולדנו הרגע. אחרי עשרות שנים כאן, פתאום נפקחים עינינו להציץ קמעא על מה שבאמת קורה איתנו. כתינוק המביט בהתפעלות על אצבעות שנהדס לגלות הבוקר על גבי ידו.

הרי לנו 'כח הדיבור'.

נו, מי לא יודע מה זה 'דיבור'. מה יש פה לדעת: שפתיים ושיניים, לשון וחך, גרון וקול. אוסף פלאי המפיק צלילים, חיתוכי אותיות וצירופי מילים, ומביע החוצה אמירה שברצוננו להשמיע. הפה הוא כלי השרת שבו זוכים אנו להשתמש לפני ה' במילול התיבות הקדושות של התפילה ולימוד התורה - ונצטוונו על נקיותו ושמיירתו בטהרה. כך הננו מדברים ב'ה ונדבר. בקיצור, הכל פשוט, גלוי וידוע.

והנה בא רביה"ק (ליקו"מ עח) ומגלה לנו חדשות על כח הדיבור שקיבלנו מתנה מיוצרו: "שהדבור הולך עם האדם אפילו למקומות המסופנים, כמו האם ההולכת עם הולד לכל מקום שהוא הולך".

רגע. למה דווקא הדיבור? וכי הראייה והשמיעה אינן הולכות עמנו לשם? וכי חוש הריח והמישוש נעלמים מאיתנו כשאנו מושלכים רח"ל אל מקומות נמוכים נעדרי דעת ולב?

ובכן. הדיבור כן, שאר כוחות לא.

נכון. גם במצבים ירודים הננו רואים ושומעים, מריחים וממשישים - וגם חושבים ואוכלים ומעבלים והולכים - אך כוחות נפלאים אלה אין בהם כדי לעורר אותנו אל האמת, להקיצנו מעילפון שנפלנו לתוכו, להדליק בנו מחדש ניצוץ אלוקי.

אולם לדיבור יש כח רוחני אדיר ומופלא - הנלווה ויורד עמנו עד שאלו תחתיה, 'כמו שהאם הולכת תמיד עם בניה ואינה שוכחת אותם'. וכאשר יהודי המצוי חז' במצבים חשוכים, שובר שתיקה אילמת קשוחה כאבן, ומתניע שם את פיו בתנועות אנושיות פשוטות של הזות שפתיים ושיניים, חזק ולשון, גרון וקול - לבטא החוצה דיבור קדוש, יהיה איזה שיהיה - באותו רגע מחולל בעצמו מהפך בביר לטובה.

'כי הדבור אינו מניח אותו לשכח את השם יתברך. שכל זמן שיש בו הדבור של השם יתברך, שהוא הדבור דקדושה, זה הדבור אינו מניח אותו להיות נשכח מהשם יתברך. כי הדבור זוכר ומזכיר אותו להתחזק בהשם יתברך במקום שהוא. והכן הדבר היטב מגל כח הדבור'.

במצבים חשוכים חז', שובר שתיקה אילמת ומתניע פיו לבטא דיבור קדוש - ובזה מחולל בעצמו מהפך בביר לטובה

לתרומות הערות והארות וכן לקבלת הגליון אפשר לפנות בקו מערכת ברסלב 025.808.321 שלוחה 5<9 - (מענה אנשי)

לרגל נישואי בנו החתן נתן יהודה לייב היו עב"ג בת הר' נחמן יצחק שפירא שליט"א בזכות יחי הרבנים יחז' לבנות בית נאמן בישראל החונתה תוקיים בששט"מ ביום ג' יתרו אלמני אסטרייכר בית שמש

כל זכויות הדפסת הגליון נותרו ע"י ידידנו היקר הר"ר יואל פוקס שליט"א

פרנס הגליון

חיות דקדושה

א חסידישע פארברענג

הסוד של החסידישע פארברענג

אור ישר ואור חוזר

יעקב המקשיב היטב בשתיקה של שקיקה, ניעור להוסיף: "רבינו הק' לימד שגם אם השומע אינו מתעורר משפע הדעת הקדושה שהשפיעו חברו – אין כאן השפעה לבטלה שאין לה כלי, כי המדבר נהפך להיות בעצמו תלמיד המקבל אל נשמתו מן הדברים שיצאו מפיו שלו אל חברו. בסוד 'אור חוזר'.

דברים מפורשים המה (ליק'מ קפ"ה): "כשאחד מדבר עם חברו ביראת שמים, נעשה אור ישר ואור חוזר... אף שאין חברו מקבל ממנו, אעפ"כ הוא מקבל התעוררות מחברו, כי על ידי ההכאה שיצאו הדבורים מפיו לחברו, על ידי זה חוזר האור אליו... ואם היה מדבר אלו הדבורים בינו לבין עצמו, יכול להיות שלא היה מתעורר מהם כלל – ועל ידי שדוברים לחברו, נתעורר מהם אף שחברו לא נתעורר, כי חזרו אליו על ידי בחינת ההכאה כנ"ל".

נמצא שבאנו לכאן כדי לשמוע ולקבל את ניצוץ הארת רבינו הקדוש. או מפי חברנו או מפי עצמנו. וכפי שהעיר נפתלי בסיום דבריו, שבסופו של דבר, גם אתה וגם חברך – המקשיב או שאינו מקשיב – שנים

"תלמידים" להרב הגדול. אלא שהמדבר הוא צינור להמשכת שפע הדעת, ואחר ההמשכה יכול גם הוא עצמו לקבל לנפשו.

"הפלא ופלא", משתומם יוסל על הדברים המופלאים, "מעודי לא העליתי בדעתי שאסיפת חברים היא מעמד קבלת פני רבו".

שתקו בצוותא, ניגנו ניגון קצר, ולאחריו העיר אחד מהם, והכל הסכימו עמו –

שהדבר ניכר בעליל: לפעמים יש דיבורים שבעבר לא פעלו בלב כל הארה, אולם לאחר שנתדברו עם החבר, כאילו הוכפל כוחם ולפתע נכנסים אל הלב ומחוללים בו שינוי עצום.

נתארכה השעה ונתאחרה. עוד מעט תדרוש שעת חצות את תפקידה. נכסף כל אחד מהם ליטול אל נפשו מאשר זכה לקבל דין מן דין – ויקומו לילך איש לדרכו מתוך התחדשות אמיתית בהתקרבות הקדושה אל המקרבים להשי"ת.

לא קל להתאסף. כל אחד וטרדותיו וזמניו ועבודתו בקודש את השי"ת כפי ערכו. אלא שזכו להתאמץ עד לסילוק המניעות ושוב הנה נדברים איש אל רעהו.

יוסל, כרגיל, פותח ראשונה: "הנה לכולנו היה קשה להגיע. הבה ונתבונן, באספקלריא מאירה של רביה'ק, מדוע אכן כה חשובה ונצרכת התאספות זו? הרי רביה'ק מוליכנו בעיקר בדרך עבודת היחיד בינו לקונו, כמו ההתבודדות וכי"ב, ואם זוכים להשתדל לעסוק בספרי רביה'ק ולילך בעצותיו, כלום חסר עדיין לדבר עם חברים? האם לא ראוי שהזמן היקר הנדרש לכך, ישמש לענינים עיקריים יותר?!"

שיחת חברים, השפעת רב לתלמיד

נטע, וותיק וחסיד, מעמיד דברים על דיוקם: "לצד עבודת היחיד שישד לנו רביה'ק, הניח דגש חזק על עבודת היחד – וכפי שגילה (לקר'מ ל"ד) על שלושת הנקודות הנצרכות לגילוי האהבה הקדושה וביטול חרפת הלב וערלתו, האהבות הרעות והתאוות: נקודת הצדיק, נקודת עצמו – "מינינה וביה" – ונקודת החבר, לדבר עם חבריו ביראת שמים, כדי לקבל התעוררות בלבם מהנקודה שיש בחבירו יותר ממנו".

נפתלי נוטל את הספה'ק ומקריא בקול (ליק'מ תנינא ז): "כי כששנים מדברים יחד ביראת שמים, אוי כשאחד מאיר לחבירו באיזה דיבור, נחשב חבירו אצלו כחינת תלמיד. ולפעמים נעשה להיפך, דהיינו כשאחר כך הוא מקבל מחבירו איזה דיבור, אוי נעשה הוא כחינת תלמיד לגבי חבירו. וצריך כל אדם לזוהר להשתדל ולעסוק בזה...".

הרי לנו שכאשר חברים מדברים יחד מעניני הדעת שקבלו שניהם מהרב, אוי הקבלה מהחבר היא חלק בלתי נפרד מן הקבלה מהרבי, וכלשונו של מוהר"ת (ליק'ה הל' ג"ט לסעודה הל' ו, ע): "שיוהר כל אדם לדבר עם חבריו ביראת שמים בכל יום, כפי מה שקיבל מרבו האמיתי, להאיר בו הדעת הקדוש הוה, להודיע כי ה' הוא האלקים ומלא כל הארץ כבודו", עכ"ל.

הבן זאת היטב, יוסל – מסכם נפתלי: "הרב הוא הרבי הגדול של שני החברים – והחידוש הוא ששיחת החברים אינה שיחה רוחנית בדברים קדושים העומדים באמת ברומנו של עולם, אלא זו היא עת לקבלת אור הרב. המדבר נעשה צינור להמשכת שפע הדעת, ובאותה שעה הוא בבחי' רב לחבר השומע שהוא בחי' תלמיד, וכן להיפך".

אסיפת חברים היא מעמד קבלת פני רבו!

מזל טוב ללידינו

הר"ר **צבי וולניק** שליט"א

לדגל נישואי בתו הכלה עביג החתן אהרן בן הר"ר יעקב לייב הערשלר שליט"א

בוכות רביה'ק יחבו לבנות בית נאמן בישראל. מודיעין עילית - ירושלים

א קלארקיט אין לעבן!

02.5.808.321

נייעס, שיעורים, סיפורי התקרבות, שיחת חברים, ועוד

24 שעות ביממה

אור דעת.

בהירות.

חיות.

<p>מזל טוב ללידינו</p> <p>הר"ר אברהם אביש הרשקוביץ שליט"א</p> <p>לדגל הולדת ביתו למזל"ט</p> <p>בוכות רביה'ק יחבו לגולה לתורה ולחופה ולמעשי. הר יונה</p>	<p>מזל טוב ללידינו</p> <p>הר"ר מיכל לוינזון שליט"א</p> <p>לדגל נישואי בתו הכלה עביג החתן דוד מאיר נחמן בן הר' אברהם ישעיהו ראטה שליט"א</p> <p>בוכות רביה'ק יחבו לבנות בית נאמן בישראל. ירושלים</p>	<p>מזל טוב ללידינו</p> <p>הר"ר נתן צוקר שליט"א</p> <p>לדגל הולדת בנו לוי יצחק למזל"ט</p> <p>בוכות רביה'ק יחבו לתורה ולחופה ולמעשי. ירושלים</p>	<p>מזל טוב ללידינו</p> <p>הר"ר אורן משה מרדכי גרינבוז שליט"א</p> <p>לדגל הולדת בנו אליהו יזהרה בן גיטל למזל"ט</p> <p>בוכות רביה'ק יחבו לתורה ולחופה ולמעשי. ירושלים</p>
<p>מזל טוב ללידינו</p> <p>הר"ר צבי וולניק שליט"א</p> <p>לדגל נישואי בתו הכלה עביג החתן אהרן בן הר"ר יעקב לייב הערשלר שליט"א</p> <p>בוכות רביה'ק יחבו לבנות בית נאמן בישראל. מודיעין עילית - ירושלים</p>	<p>מזל טוב ללידינו</p> <p>הר"ר מאיר שמחה סטארט שליט"א</p> <p>לדגל נישואי בתו הכלה עביג החתן יחזקאל שרגא בן הר"ר שמעון יעקב אנשין שליט"א</p> <p>בוכות רביה'ק יחבו לבנות בית נאמן בישראל. החתונה תתקיים בשעות"מ ביום א יתרו באולמי פארהאגן בית שמש</p>	<p>מזל טוב ללידינו</p> <p>הר"ר נתן צוקר שליט"א</p> <p>לדגל הולדת בנו לוי יצחק למזל"ט</p> <p>בוכות רביה'ק יחבו לתורה ולחופה ולמעשי. ירושלים</p>	<p>מזל טוב ללידינו</p> <p>הר"ר אורן משה מרדכי גרינבוז שליט"א</p> <p>לדגל הולדת בנו אליהו יזהרה בן גיטל למזל"ט</p> <p>בוכות רביה'ק יחבו לתורה ולחופה ולמעשי. ירושלים</p>

א פונק פון חיות

וואס וואלטן
יודן געווען
ווען זיי וואלטן
נישט ארויס
פון מצרים, זיי
וואלטן געווען
ציגיינערס?

איך היו היהודים
נראים אם לא היו
יוצאים ממצרים, הם
היו צוענים.

שיש'ק חג הפסח

מקור חיים

א ווארט אויף די פרשה

לא נבוכים, בירורים

ואמר פרעה לבני ישראל נבוכים
הם בארץ (שמות י"ג)

כשאדם רוצה לזכות לארץ ישראל ולכל דבר שבקדושה צריך לעבור טלטולים רבים ופרעה טוען נבוכים הם בארץ סגן עליהם המדבר!

חבל על כל הדרך הארוכה במדבר שלא מתקדם לכלום.

אבל באמת אומר ר' נתן כל הכלבולים האלה הם הדרך לארץ ישראל ורק ע"י שאדם מטלטל ארבעים שנה במדבר עם עליות וירידות, זה מכשיר את נפשו לקדושת ארץ ישראל, זה לא נבוכים זה בירורים.

[ליקוטי הלכות - ברכת הריח'ד]

להחיות עם רב

תשועה כרוך יועץ
בדרך שאלה ותשובה

הרה"ח ר' שאול סירוטה שליט"א

בעבודת ה', רבינו הקדוש (בלקוטי מהור"ן ח"א סי' לד) העמיד את ענין נקודת החבר' לקבל דין מן דין כאחד משלושת הנקודות העיקריות שגורמות ללב להתחדש גם אחר תוקף הנפילות והשבירות, ורבי נתן מרחיב רבות שעיקר החיות בעבודת ה' מקבלים דוקא מתחברות ואהבה זו (ראה בלקוטי הלכות ברכות הראיה ה"א ועוד הרבה) וכמו כן שאין אפשרות לקבל מאור הצדיק כאשר האדם הוא יחידי (עיי' אוצר היראה, שלום ואחדות אות ח', טו, יז, לג, נה ועוד).

רבינו הקדוש גם גילה בצוואתו (לקו"מ ח"ב ח') את הכח העצום של רבוי עם המתקבצים לכל דבר שבקדושה שכוונתם נכפול לאין ערוך על ידי ההתקבצות יחד באהבה ושלום, ואז גם רמז שכל השארות לנצח היא על ידי שנחזיק עצמנו יחד (חיי"מ ריח).

ועם כל זה חשוב לזכור תמיד, שעל אף שמקבלים חיות נפלאה מהציבור ומן ההתחברות, אולם חובה לבנות בעצמו את החוץ שגם כאשר הציבור לא קיים עמו הוא ממשיך בעבודת ה', וכפי שרבי נתן מפליא לבאר את חובת ההתחברות יחד עם חובת העבודה העצמית וכדבריו שם (בלקוטי הלכות, קריאת התורה ו' - לז) שאפילו משה רבינו צריך להכליל עם הציבור, 'מכל שכן וכל שכן כל אדם שמלא עונות בודאי כל תקנתו שישתדל כל ימיו לבקש על נפשו להיות נכלל בתוך הציבור, כי רק על ידי זה יש לו גם כן תקוה גדולה, אולם הוא מוסיף (שם, שם, כח) ש'אפילו מי שזוכה ללמוד אצל קבוץ ישיבה קדושה אמתית שהוא מעלה גדולה, כי תלמוד תורה דברים יקר מאד מאד, אף על פי כן בודאי אי אפשר לפטור עצמו בזה לבד, כי צריך גם להרבות בתורה בפני עצמו כי באמת צריכים שניהם דייקא'.

איך מקום להשוואות

בנוסף יש לזכור, שכאשר השם יתברך ברא את האדם במידה זו של ביישנות טבעית הרי אף שבדאי צריך לשעבד עצמו להכליל עם הציבור לטובה, וכמו שבארנו, אולם אין ספק שעל אף כל הרצון הטוב והעבודה העצמית אין אפשרות שאדם זה יהיה מעורב בחברו שמצד טבעו הוא מעורב בין הבריות, ועל כן יש לזוהר מאד מהשוואות וחלישות הדעת על שאינו חברו, השוואה זו בינו לזולתו נוגדת את התמימות לפי דברי רבי נתן (ראה בלקוטי הלכות שבת ז-עג ופסח ט-כב) והיא הסגת גבול האסורה בתכלית.

ובנוסף יש לזכור כי בכל מידה יש צד טוב מופלא, גם הביישנות היא מדה נפלאה שישאל נשתחוה בה, צריך רק לדעת מה כמה ואיך להשתמש בה, אבל בשום אופן אין לבטל ערך מידה זו כלפי עצמו מכך שחבריו מקובלים יותר בחברה בהיותם רועשים וגועשים.

כדאי ללמוד בעיון את נפלאות דברי רבי נתן בענין זה (שם, ברכות הראיה ה' - י) איך להחזיק במדה העצמית יחד עם הטוב עין על מדרתו הטובה של חברו, ושניהם יחד בונים את המיזוג הנפלא.

שאלה:

אני בחור רגיל בישיבה, אולם מטבעי הנני ביישן ולא מעורב ב'חברה', רציתי לדעת האם מחובתי להיות מעורב בין הבריות ואני צריך לעבוד על כך, או אדרבה, כל כמה שמתרחקים מבני אדם מועיל יותר לעבודת ה'!

תשובה:

הנושא רחב מאד מכדי לצמצמו במספר שורות אבל נשתדל לגעת בכמה נקודות יסוד בענין זה.

מעורבות, לטב או למוטב?

ככל דבר שבעולם, גם מעורבות זו בין הבריות יכולה להיות מצד הקדושה וגם להיפך ח"ו, תלוי מה רוצים במעורבות זו ומה מהותה של המעורבות, אפשר שבני אדם שהם 'סגורים' מטבעם הפצים סתם שתהא להם הידברות עם חבריהם, לפטפט וללהג ולבלות יחדיו, והעיקר שלא יחושו כמוזרים העומדים מן הצד מובדלים ומופרשים מהכלל.

מעורבות זו אין לה תכלית בפני עצמה, והיא גם יכולה להיות מסוכנת, מכיון שהאדם בחפצו למצוא חן בעיני חבריו יכול לוותר על כל מיני חלקים שבינו לבין קונו ובלבד שיהא מקובל בחברה, ואם החברה הסובבת אותו אינה הולכת בדרך אמת, יכול להיות רצון זה להתערב עמוהם אחד המונעים הכי גדולים בעבודת ה', (ראה בשיר'ן פ"א ובלקוטי הלכות ברכות השחר ה-צב, ועוד הרבה) ועל כך כבר הוזהר רבינו הקדוש (בפתיחה ללקו"מ ח"ב) 'אחד היה אברהם, ש'כל הרוצה ליכנס בעבודת ה' אי אפשר לו ליכנס כי אם על ידי בחינה זו שיחשוב שאין בעולם כי אם הוא לבדו יחידי', רצון זה יכול גם להיות אחד הסיבות הגדולות להכשל בדביונים אסורים ושמיעות אסורות ח"ו ועוד.

וידועים דברי המסילת ישרים (פ"ה) שאחד מעיקרי מפיסדי הוזהירות 'הוא החברה, דהיינו, חברת הטפשים והחוסאים, כי הנה אנו רואים פעמים רבות אפילו אחר שנתאמת אצל האדם חובת העבודה והוזהירות בה יתרפה ממנה או יעבור על איזה דברים ממנה כדי שלא ילעגו עליו חבריו או כדי להתערב עמהם', ראה שם המשך דבריו הנפלאים מתי אמרו חז"ל שצריך להיות מעורב עם הבריות.

לעומת זאת מעורבות שפירושה התענינות בזולת ורצון להיטיב להם ולא להסתגר רק בשלו היא מעלה גדולה ועצומה, התורה הקדושה העמידה את האהבה ואת ההתחברות בין ישראל ככלל גדול בתורה (רש"י, ויקרא ט-יח), וכמוכח, שבשכל אחד חי לעצמו לא תיתכן אהבה זו, רבי נתן מרחיב רבות גם בסוד הדברים שכל המציאות של השראת השכינה וקבלת התורה מותנית בהתאחדות זו.

ישנו גם חלק עצום יותר בתחברות ההדדית כאשר זה נעשה עם חברים עובדי ה', שהיא מעיקרי העיקרים

לחיותנו כהיום

מהנעשה והנשמע בקרב המסופרים ביציאת קדישא

•••

"ולמה אני מספר לכם סיפור זה" - מנתק ר' יצחק זלמן את נכדיו בעל-כרחם ממחוזות העבר ומחזירים לקרקע המציאות דשנת תשפ"ה - "להשכילכם בינה, שכדי להבין נכוחה דברי הצדיק יש 'לחיות' את הצדיק ואת דבריו כהיותם".

"זמה אומר לכם, נער הייתי גם זקנת, הסתופפתי בצל צדיקים וקדושים, ונוכחתי לדעת שכדי להחיות בירושה שהם השאירו בעולם לא די בלימוד ספריהם הק', כי את "הלעבעדיג קייט" והחיות קונים רק בחבורה! כאשר מתאספים יחד לדבר ולהתחזק באגודה אחת ובדיעה אחת - זוהי הדרך להחיות את דברי הצדיק ולחקקם על לוח הלב, אין דרך אחרת!".

וכאן נתן ר' יצחק זלמן מבט מלא משמעות לנכדו חביבו הערש-מיילעך והפטיר בשקט: "נבפרט לחיות את הצדיק המופלא הזה אשר כוחו ואשו יוקדת עד ימינו אנו - מוכרחים להיות מחוברים לחבורה של מבקשי ה' המקורבים אליו בכל לב!".

•••

הערש-מיילעך לא היה צריך ליותר מזה, הוא קיבל את תשובתו על מגש של זהב! כעת רק נשאר לו להשלים את יום השבת כראוי לו בחיות והתרוממות, ולתכנן את צעדיו הבאים בשליבות הסולם העולה בית א-ל!

•••

ארגון "לחיותנו" - - -

זוהי המענה הנכון! זוהי הדרך "להחיות" את הצדיק בקרבנו! לחקוק את דבריו שיהיו חיים וקיימים!

כולנו כאחד מצפים והפצים להיות מנוחלי העולם הבא כבר בעולם הזה, לזכות לקרבת אלקים לי טוב, אך העיקר הגדול לזכות לחיות חיי נצח בדרך ובמסילה אשר סלל רביה"ק ז"ע הוא על ידי כוח הרבים, אחד מדליק את השני! ומקבלין דין מן דין - לקבל נקודת הצדיק מכל אחד ואחד!

אשר על כן כל אחד מאתנו הבוחר בחיים יאזור כנבר חלציו, גיבורי כוח עושי דברו לשמוע בקול דברו, להצטרף ללגיטו של מלך בחבורות המתקיימים ברחבי ארץ הקודש, לטוב לנו כל הימים ו"לחיותנו" כהיום זהו! בקו מערכת ברסלב שלוחה 5<9<15. או במענה אנשי של אחד מהחברים במספר: 0527186550 או במספר: 0556723464

המתחילים בתיבות "שמעתי ממורי" - הוא מרן אור שבעת הימים הבעש"ט הק' ז"ע, מקרוב ומרחוק באו אליו לדרוש ולהבין עמקי תורתו וסודותיו.

הרה"ק רבי יעקב יוסף מאוסטרהא זי"ע הנקרא על שם ספרו "רבי ייבי" מגדולי תלמידי המגיד זי"ע עושה אף הוא את דרכו אל עבר משכנו של ה'תולדות' לשאול לו פירוש וביאור על "שמעתי ממורי" מסויים, בנסיעה זו לקח עמו את בנו היניק אליקים געציל, שברבות הימים ישב על כסא אביו באוסטרהא וסיפר את העובדא דלהלן.

רב ייבי נכנס לביתו של ה'תולדות' אשר שכב בחדרו בהיותו זקן מופלג כבן מאה ועשר - כברכת רבו הבעש"ט הק' שיגיע למנחם שנותיו של יוסף הצדיק - ובירך את הצדיק בברכת שלום, ה'תולדות' החזיר לו שלום במאור פנים ושאל מה טובו ושאלתו, וכאשר ענה רב ייבי שבא אליו שיפרש לו הפשט הנכון על ה"שמעתי ממורי" שאינו מובן לו, נתלהב ה'תולדות' עד מאד ואמר: "כדי להבין זאת הנני מוכרח למסור לכם כאשר קיבלתיהו".

הסבא ר' יצחק זלמן מגביר את קולו ואומר בהתרגשות: "התיאור דלהלן שמעתי איש מפי איש עד לר' אלקים געציל שסיפר בעצמו את אשר ראו עיניו, וכה סיפר: עמדתי סמוך לאבי הק' וידי נתונה על פי פקודתו בתוך חגורתו, הבית כולו נתמלא עשן,

ומיטתו של 'תולדות' התחילה לנוע ולהגיבה את עצמה מן הארץ, וכך נשארה תלויה באויר בגובה, גם ה'תולדות' עצמו הגביה עצמו עליה, ולפתע הרעיש בקולו ושאל לאבי הק': מי הוא זה העומד אצלך? והשיב שאני בנו, ותיכף כיסה אותי אבי הק' עד החזה בטליתו באופן שלא אוכל לראות עוד, אך שמעתי קול הברה לערך רבע שעה בקולות וברקים כאלו, וכל הבית והחלונות רעדו תחתיו. ותיכף אחר עבור קול ההברה הסייר אבי הק' את טליתו ממני וראיתי איך ה'תולדות' חוזר לעצמו קמעא לתוך מיטתו, ושוב חזרה המיטה לארץ עד שעמדה במקומה, וסיים ה'תולדות' ואמר: "כך שמעתי ממורי" - היינו שכשהבעש"ט הק' אמר המאמר היה כך... והפטיר ר' אליקים געציל בהתרגשות ואמר: "כאשר אני יהודי וכאשר אני הולך עם תפילין כך היה מעשה וכך ראיתי בעיני..." (שבחי רב ייבי עמ' כ).

מסעות לעיר הגעגועים

מסע מרומם ונעלה אל עבר ציון קודש הקדשים בעיר הגעגועים אומאן התקיימה ע"ז חבורת האברכים המקורבים שע"י קהל "נועם השם" עיה"ק ירושלים, לנסיעה זו הצטרפו קרוב לב' מניינים חסידים ואנשי מעשה ואברכי משי מכלל חצרות הקודש, אשר היא להם הנסיעה הראשונה לציון הקדוש! ולרגל נסיעתם הראשונה קיבלו סכסוד מיוחד במחיר הנסיעה והשהות בצל הקודש באומאן.

קצרה הידיעה ודלה העט להעלות עלי גליון את ההרגשים הנעלים כאשר הלב והמעיים נפגשו זה עם זה... חד לד לפום מה דמשער בליביה, אך למעלה מזאת היא האמונה התמה והברורה בתיקון הנפלא והנורא אשר קיבל כל אחד אצל הרופא הנפשות הגדול, האי נחלא דמאי דכיא נהר המטהר מכל הכתמים! כלל הנוסעים קיבלו חיות חדשה לחדש כנשר נעוריהם בעבודת השי"ת!

וזאת ההודמנות להודיע שימדי פעם מתארגנות קבוצות מגובשות של חסידים ומקורבים לפקוד את ציונו הקדוש באוירה מרוממת ונעלית! המעוניין לנצטרף ניתן לפנות למספר: 0548481465

לחיות את הצדיק

כא שבת בא מנוחה!

השבת פורשת נכפיה על היקום, רוגע ושלוה יורדים לעולם, ואף הערש-מיילעך מיודענו מאפשר לעצמו לנשום לרווחה. הן בשבת כל מלאכתך עושה, ופירשו הצדיקים שהדברים אמורים אף לעניינים רוחניים, ואולי דווקא בכוח מנוחת שב"ק יזכה לביור הדעת בהחיות המוחין כדת מה לעשות...

שבת זו מיוחדת היא במינה בשבילו. זקינו הגה"ח ר' יצחק זלמן שליט"א הזמינו לסעוד אצלו בסעודת ליל שב"ק. ר' יצחק זלמן אשר זה מכבר עבר את גיל הגבורות הסתופף רבות בימי חורפו בצל צדיקי קמאי, שאף לתוך ריאותיו את האויר הנח והזך,

חקק בקרבו את הרוח דקדושה והשראת השכינה אשר שרתה אצלם, "א פארציטישער אמת'ער געוויקטער חסידישער איד!".

הוא אף נמנה בין מעתיקי השמועה בהיותו מלא וגדוש בתורה וחסידות, וזון מיוחד נסוך עליו עת פותח את פיו בעובדות וסיפורי צדיקים בטוב טעם, להטעים ולהעביר את הטעם הנפלא לזורות הבאים.

ובכן, הבה נצא אף אנחנו בעקבות

הערש-מיילעך דידן, להאזין לדברי זקינו הישיר ולסיפוריו, ואולי אף אנחנו נקבל בירור ובהירות בענין, ואנב כך נרויח לטייל במשעולי המדור הנפלא 'אילנא דחיי' - עובדות וגני קודש ממאורי החסידות - אשר השתלב השבוע במדור זה.

•••

נרות השבת המרצדים מאירים באור יקרות את קירות החדר הפשוט והקטן הספוג ביראת שמים וקדושה, בראש השולחן יושב ראש המשפחה כמלך בגדוד, עיניו החודרות והחדות משתלכות במבטו האבהי והשופע, הדרת פניו מקרינות ענוות חן ואצילות, כאשר מסביב מסובים הנכדים בשלל גילאים, דור ישרים יבורך ורע ברח' ה'.

המרק המהביל הוגש זה עתה למסובים, ריח מאכלי השבת מתערבב בניחוח הוד קדומים עת הגיע הרגע אליו כולם ציפו, הן עכשיו מתחיל הסבא לספר את סיפורי הצדיקים המרגשים האהובים, כולם מטים את אונם כאפרכסת, ואף הילדים הקטנים משתתקים וכורים את אונם לשמוע.

"בואו נכדי חביבי, נחזור ברוח הזמן אחורנית" - מתחיל ר' יצחק זלמן - "השבת נפליג אל עבר עירי קדומה בשם 'פולנאה', מקום מושבו של גדול תלמידי הבעש"ט הק' הרה"ק בעל 'תולדות יעקב יוסף' זי"ע". ואכן כאשר סבא מספר את סיפוריו מרגישים כולם איך הם נשאבים לתוך עובדא חיה וקיימת, כאילו הסיפור מתרחש זה עתה...

•••

היה זה בערוב ימיו של ה'תולדות' זי"ע, ספרו הקדוש התפרסם בעולם ונתקבל בחביבות ע"י גדולי החסידות, חיבה יתירה נודעת ללמעלה ממאה וחמישים אמרי קודש